

gled gla

Premiera v Gledališču Koper Ventilator

Davor Herceg

Glasba pomaga videti zgodbo

Ira Ratej

Kako smo preživelii konec sveta in se pri tem še pahljali

■ Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran
■ Letnik XVI ■ Številka 5 ■ Oktober 2018
■ Brezplačni izvod ■ ISSN 1854-0449

Carlo Goldoni je bil rojen 25. februarja 1707 v družini beneških apotekarjev. Po poklicu je bil pravnik, vendar ga je srce vleklo v gledališče, s katerim se je ukvarjal skoraj vse življenje. Bil je izjemno iskrivi komediograf, ki je like in osnovno shemo *commedie dell'arte* nadgradil ter tako ustvaril meščansko komedijo. Pri tem je zasnoval vrsto novih komedijskih tipov in značajev, razvil situacijsko komiko in, kot v našem primeru, napisal tudi komedijo rekvizita; ko se vse dogajanje plete okoli enega predmeta.

Iz renesanse poznamo tudi tragedijo rekvizita, to je *Othello* Williama Shakespeara, v kateri se vse usodnosti staknejo ob drobnem ženskem robčku. *Pahljačo* (*Il Ventaglio*), kot se glasi izvirni naslov komedije, je Goldoni napisal leta 1763 v francoščini, krstna uprizoritev ni bila zelo uspešna. V letu dni jo je prevedel v italijanščino, jo popravil ter z velikim uspehom uprizoril v beneškem gledališču San Luca. *Pahljača* prikazuje prerez družbe iz Goldonijevih časov, saj v njej nastopajo vsi sloji, od kmetov, roko-delcev, do meščanov ter celo baronov in grofov. Grof, ki mu gre na družbeni lestvici najvišje mesto, je obubožan, medtem ko je baron Cedro, kot se za parvenija spodobi, poln denarja. Goldonijeva komedija zapusti strogo kodirani svet *commedie dell'arte* ter ustvari stik s tedanjo

družbo in posamezniki, smeši človeške slabosti in se posmehuje predstavnikom vseh socialnih slojev, z drugimi besedami: postane aktualna. Dogajanje v *Pahljači* je postavljeno v naselje Novih hiš, se pravi med meščane, kjer eni opravljajo storitvene dejavnosti, drugi še obdelujejo zemljo, hodijo na lov, tretji uspešno trgujejo in nekateri ne počnejo nič. Usodni zaplet pa sproži pahljača, ki po nesreči pristane na tleh in se polomi.

Pahljače niso več pogost predmet našega vsakdana, najdemo jih v muzejih, občudujemo jih na starih slikah, sem in tja jih lahko opazimo na pustnih šemah, na stojnicah s spominki v južnih krajih, še največkrat pa jih uporabljamo prav na gledališkem odru. Pahljača se prvič pojavi 3000 let pred našim štetjem, takrat sicer še ni bila zločljiva, je pa že služila svojemu namenu. Seveda so se pahljali ljudje višjih slojev oziroma s pahljačo so navadno upravljali sužnji, ki so hladili svoje gospodarje. Zločljiva pahljača je dosegla Evropejce v 16. stoletju, ko so jo k nam prinesli trgovci iz Kitajske in Japonske. Kot redki in drag uvozni objekt je postala statusni simbol premožnih. Lahko bi rekli, da je oglaševala višji stan s sloganom: »Kdor ne dela, se pahlja.« Kmalu po tem so jo začeli izdelovati tudi v Evropi. V naslednjih stoletjih so jo kot modni dodatek posvojile

ženske vseh slojev, kajti potiskane pahljače so bile cenejše in si jih je lahko privoščilo tudi manj premožno prebivalstvo. Ko so jih začeli izdelovati iz plastike, so se pahljače umaknile iz rok in postale nekakšen anahronistični objekt, ki nima nobene posebne uporabne vrednosti. Vendar pahljača še ni povsem izginila. Ko sem bila letos poleti na pravi italijanski pokrovi v mestecu Trani na skrajnem koncu italijanskega škornja v Apuliji, so nas na cerkvenih klopi pričakale prekrasne pahljače, izdelane iz mehkega in lahkega lesa, z vrezanimi ornamentami. Na začetku se mi je to zdel res lep in izviren spominek, ki sem ga takoj pospravila v torbico. Toda že petnajst minut pozneje sem se skupaj s preostalimi svati vneto pahljala, saj je bilo v cerkvi ob morju zelo vroče in soparno, obred pa nepričakovano dolg. Gospa iz Coma, ki je sedela ob meni, mi je pojasnila, da so pahljače na jugu Italije povsem običajne, še posebej na večjih slavjih. V moje veliko zadovoljstvo torej pahljače še nismo povsod nadomestili z ročnimi ventilatorčki na baterije.

Vrnimo se h Goldoniju. Ko sva z režiserjem Jako Ivancem prebirala besedilo, se je njemu utrnula ideja, da je pahljača nekaj, kar bomo spet potrebovali, ko bo zemlja povsem pregreta od globalnega segrevanja, na obrobju ali že onkraj podnebne katastrofe, ki naj bi se dogodila

Foto: Jaka Varnuž

Tako smo skupaj z Juretom Karasom prenesli Goldonija v postapokalipso, v naselje Novih hiš, kjer se pred ubijalskimi sončnimi žarki skrivajo ljudje različnega porekla, narodnosti in jezikov. Vsi ti liki so ostanki človeštva, ki se združijo v nekakšno skupnost, in iz njih obgonu po preživetju na dan privre tisto prvinsko, lahko bi rekli živalsko, kar vpliva na posameznikov značaj. Lahko pripomnimo, da je

ki ponujajo storitve, so neke vmes skupaj s trgovci, najvišje pa so brezdeleži, ki imajo dovolj blaga za blagovno menjavo in jim za preživetje ni treba delati.

Poleg družbene hierarhije, ki je najbrž biološko pogojena, nas bo tudi v postkatastrofičnem svetu prežemala ljubezen, sprožala prepire, spletke, intimne katastrofe, pehala posameznike v obup ali v ekstazo. Ljubezen

rekoč, vene premosorazmerno z naraščajočimi napovedmi katastrof, pa ob tem ni nihče zaskrbljen. Smeh, duhovitost, ironija, satira in tudi avtoironija so darovi, posejani zelo na redko med dragocene posameznike, kakršen je bil tudi velemojster komedije Carlo Goldoni. Proti koncu svojega življenja je živel v Franciji, kjer je bil zelo priljubljen komediograf, prebival je na dvoru in kralj mu je velikodušno dodelil

Kako smo preživeli konec sveta in se pri tem še pahljali

Foto: Jaka Varnuž

v prihodnjih letih. Ko bo konec civilizacije in ne bo več elektrarn, ki bi proizvajale elektriko, ne bo več tovarn in ne bo več življenja v mestih, saj bo prebivalstvo zemlje zdesetkano, takrat bodo ljudje spali podnevi, delali ponoči in poskušali preživeti z ostanki naših naprednih tehnologij, ki jih bodo prilagajali svojim novim, potehnološkim razmeram. Tisti, ki bo v takih razmerah imel pahljačo, se bo lahko hladil, drugi pa bodo morali prenašati neznošno vročino.

Če prav pomislimo in pregledamo dnevni izbor člankov na spletnih portalih, vidimo, da smo danes povsem obsedeni od katastrof. Če smo brez usodnejših posledic prestali udar milenijskega hrošča ob datumski prelomnici 1999/2000, so obeti za naprej zelo slabi. Medtem ko s strahom pričakujemo smrtonosno pandemijo, nas kmetijstvo in industrija zastupljata s težkimi kovinami in pesticidi, in mi sami z insekticidi pršimo mrčes, ki prenaša neozdravljive bolezni. Ob tem je vse več bakterij odpornih na antibiotike, ampak vse to ni še nič proti globalnim podnebnim spremembam, ki nam obetajo vročino, ledeno dobo, močnejše in pogostejše destruktivne vremenske pojave, od poplav, suš, vetrolovov, do tajfunov in orkanov. Za nameček pa je na Zemlji še nekaj tiho tlečih super vulkanov, ki so tik pred eksplozijo. In če nas vse to ne bo pokončalo, nas bo zagotovo v nekaj naslednjih letih zadel asteroid in nas pometel z obličja tega lepega planeta. Pred popolnim uničenjem nas mogoče lahko reši samo globalna umetna inteligenca, ta bo vodila robote, ki nas bodo zaslužnili in pobili. Skratka, samo katastrofa nas lahko reši pred katastrofo. Ampak kakor koli že obrachamo, mi veselo drvimmo koncu sveta naproti in čas je, da si zamislimo, kakšno bo življenje po njem.

Foto: Jaka Varnuž

vsak izmed njih v stiku s svojim naravnim bistvom, kar je nenazadnje postulat številnih sodobnih, samooklicanih odrešiteljskih sekt. Dogajanje smo prenesli v nekakšno babilonsko novo vas, kjer pa se je vzpostavila enaka hierarhija, kot jo najdemo pri Goldoniju. Nekateri imajo več, drugi nimajo nič, tisti, ki delajo z osiromašeno zemljo, so na dnu lestvice, tisti,

je iracionalna sila, ki si nas podredi, in ko smo v njeni oblasti, počnemo neverjetne neumnosti, denimo, se podimo za izgubljeno pahljačo, da bi osrečili ljubljeno osebo in ji dokazali svojo vdanost.

Le upamo lahko, da bo ob ljubezni preživel tudi smisel za humor, ki vse bolj izumira. Humor namreč izginja iz naših življenj, tako

Pesem tete Geltrude o moških, živalih in drugih pomembnih rečeh

Od svih životinja na svetu je najgori muškarac: stalno napaljen ko jarac, bio mladić bio starac. Iako neke možda krase kvalitete ljudske rase, kad u pitanju je seks – on čovekoliko je prase.

U početku on je pažljivo, on se nežno tobom bavi, on je zburjen, nesnalažljivo, strašno naivan se pravi. U početku on je princ, koji ponaša se čedno, al' već tada, mila moja – on želi samo jedno.

On najpre je simpatičan, fantastičan, romantičan, al' čim padne noć, postaje taktičan i praktičan. Ruka ovde, ruka tamo, i već je očigledno, šta muškarac stvarno želi – a želi samo jedno.

Od svih životinja na svetu je najgori muškarac: stalno napaljen ko jarac, bio mladić bio starac. Iako neke možda krase kvalitete ljudske rase, kad u pitanju je seks – muškarac obično je prase.

■ *Song iz predstave Ventilator, avtor Jure Karas*

pokojnino. Nazadnje je pisal svoje spomine in po francoski revoluciji izgubil trdo prigrarano pokojnino. Umrl je 6. februarja 1793 v Parizu reven in zapuščen. Novi oblastniki so mu spet odredili pokojnino le en dan po njegovi smrti.

■ *Ira Ratej*

Začetek nove sezone v znamenju nagrad

Goldonijeva komedija Barufe v priredbi Predraga Lucića in režiji Vita Tauferja, ki smo jo štiri primorska gledališča – Slovensko stalno gledališče Trst, Gledališče Koper, INK – Gradsko kazališče Pula in SNG Nova Gorica – premierno uprizorila v lanski sezoni, je po nagradi tantadruj za gledališki dosežek in za igralsko stvaritev osvojila še nagrado Primorskega dnevnika in tri festivalske nagrade.

Zmagovite Barufe

Po tantadrujih, podeljenih konec maja, je uprizoritev prepričala tudi komisijo novinarjev in sodelavcev Primorskega dnevnika, ki je sredi junija Barufe izbrala za **umetniški presežek iztekajoče se sezone** in jim podelila **nagrado Primorskega dnevnika 2018**. V utemeljitvi je poudarila večjezičnost priredbe Predraga Lucića in številnih, ki so sodelovali pri sočnem prevodu, ter med drugim zapisala: »Glasna, živahna, mestoma surova predstava je pod spretno režijsko roko Vita Tauferja z odličnimi igralskimi

prevzamejo jezikovne bravure in obilje barvitih psov, ki prepletajo hrvaščino, istrska narečja, slovenščino in italijanščino; v njej se opravlja, blati, ljubi, prepira, pretepa, vse to na n-to potenco moči, ki jo je zmožno ustvariti le morje. Igralci pa od samega začetka dobesedno dajejo več od maksimuma, njihovi udarci so pravi, padci očitno boleči, čustva kipeča ... Igrajo 200 na uro in nas s to hitrostjo vračajo v blažene čase otroštva, srčno obdobje gledališča, iz katerega se vračamo z velikim nasmehom na obrazu /.../«.

Žirija je podelila tudi pet enakovrednih igralskih nagrad, med njimi članu igralskega ansambla SNG Nova Gorica **Kristijanu Gučku** za vlogo Dovanina. Zapisala je: »Ves čas je mrto pijan in zlomljenega srca ... S sekro v roki teka po sceni, se pretepa z ljubezenskim tekmečem, prepira z žensko, ki jo ljubi, njeno družino ... Zahtevno je hoditi po takem robu, saj lahko igravec mimogrede zdrsnje v nepotrebno karikiranje. Kristijanu Gučku to uspe. Vlogi se predaja z vso svojo močjo, do svoje zadnje igralske celice«.

Žirijo na Dnevh satire so prepričale Barufe v režiji Vita Tauferja. Na fotografiji: igravec Kristijan Guček, umetniški vodja SNG Nova Gorica Marko Bratuš, ravnateljica puljskega gledališča Gordana Jeromela Kaić, direktorica novogoriškega gledališča Maja Jerman Bratec, režiser Vito Taufer za gostiteljem.

V imenu štirih koproducentov je nagrado za Barufe na gledališkem festivalu Novi tvrđava teatar v Novem Sadu iz rok umetniške direktorice in selektorice festivala Vide Ognjenović prejela Katja Pegan.

Iz rok ravnatelja Satiričnega gledališča Kerempuh Romana Šuškovića Stipanovića je igralsko nagrado prejel tudi Kristijan Guček za vlogo Dovanina v Barufah.

kreacijami in prepričljivo kolektivno igro ustvarila pravo Istro v malem in poklon večkulturnosti našega prostora. Predvsem pa gledalce učinkovito soočila s pristnim življenjem malega človeka in neukrotljivostjo življenja.«

Za najboljšo predstavo je Barufe med dvanajstimi uprizoritvami iz Hrvaške, Slovenije, Srbije, Bosne in Hercegovine izbrala tudi žirija festivala **42. Dnevi satire Fadila Hadžića**, ki je od 5. do 21. junija potekal v zagrebškem Satiričnem gledališču Kerempuh, in ji podelila **veliko nagrado časnika Večernji list za najboljšo predstavo v celoti**. Člani žirije, prvak Goran Grgić, dramaturgija Ana Prolić in gledališka kritičarka Bojana Radović, so v utemeljitvi med drugim zapisali, da je »ta polnokronni prevod v veliki koprodukciji štirih gledališč postal zgodba o Evropski uniji, zgodba o Mediteranu, čigar temperament, glasnost, jezikavost in ganljivost ne more zajeziti niti bodeča žica. V predstavi Barufe nas

Nagrado za najboljšo festivalsko predstavo so Barufe prejele tudi na **5. gledališkem festivalu Novi tvrđava teatar** v Novem Sadu, na katerem se je po izboru selektorice in umetniške vodje festivala Vide Ognjenović zvrstilo šest predstav iz Srbije, Bosne in Hercegovine, Romunije in Slovenije. Žirija v sestavi igralka Gordana Đurđević Dimić, direktor Novosadskega gledališča Valentin Vencel in režiser Filip Markovinović je v utemeljitvi med drugim zapisala: »Predstava je dinamična, visoka v tempu in ritmu, na eni strani kaotična in razigrana, na drugi pa po zaslugi Vita Tauferja, ki je igralcem omogočil, da se razvijejo v okviru svojih nalog, predstavijo niz gledaliških bravur, trdno organizirana. Izenačenost ansambla, v kateri ni najti šibke točke, izjemni igralski dosežki, odlično zasnovan scenski prostor, kostumi in maska, ki spremljajo igralce in dopolnjujejo njihovo igro, ter premišljena uporaba glasbe in songov so nas prepričali, da predstavi podelimo nagrado za najboljšo predstavo v celoti.«

Nataši Barbari Gračner je nagrado zlati lev za vlogo Kraljice matere predal župan Umaga Vili Bassanese.

Režiser predstave Kraljica mati Damir Zlatar Frey, nagrajenka Nataša Barbara Gračner in izvršni producent festivala Zlati lev Marko Ferenc.

Tri nagrade Zadnjim lunam

Na **13. mednarodnem gledališkem festivalu JoakimInterFest v Kragujevcu**, na katerem so se od 9. do 14. oktobra 2018 predstavila gledališča iz Rusije, Amerike, Slovenije, Hrvaške, Republike Srbije in Srbije, je slovenske barve po izboru selektorja Miloša Latinovića zastopalo prav naše gledališče s predstavo Furia Bordona *Zadnje lune* in zanje prejelo kar **3 od skupno 6 festivalskih nagrad**.

Žirija v sestavi režiserka Ivana Vujić, igralec Zijah Sokolović in kostumografinja Jelena Janjatović je soglasno odločila, da ustvarjalci prejmejo naslednje nagrade: režiser *Zadnjih lun* **Dušan Mlakar** nagrado za režijo (»izjemna anatomija staranja in smrti«), **Voranc Kumar**, **Alan Hranitelj** in **Jaka Varmuž** za vizualno podobo predstave (»Beckettovski močna, okleščena in natančna«) in doajen slovenskih igralcev **Boris Cavazza** za igro (»za zelo natančno in energetsko izjemno vlogo očeta«).

Nagrade tudi Nataši Barbari Gračner, Kekcu in Tjaši Hrovat

Še pred uradno premiero je uprizoritev Santanellijeve drame *Kraljica mati*, ki smo jo v režiji Damirja Zlatarja Freya pripravili v koprodukciji z Mestnim gledališčem Ptuj, predpremierni krst doživela na Primorskem poletnem festivalu. Naslovno vlogo je odigrala gostja, prvakinja iz SNG Drama Ljubljana **Nataša Barbara Gračner**, ki je zanjo na **19. Mednarodnem festivalu komornega gledališča Zlati lev** v Umagu, potekal je zadnji teden junija, prejela **grand prix**.

Festivalska žirija v sestavi dramaturginja Maja Gregl, likovna umetnica Nataša Bezić in dramska igralka Rosana Bubola je v utemeljitvi zapisala: »Nataša Barbara Gračner je s svojo virtuozno igro v vlogi Kraljice matere ustvarila vrhunsko gledališko doživetje. Z bogato paletto emocij, od duhovite in nežne pa vse do sarkastične, dominantne in okrutne vladarice prostora in časa, ki ju sprevrča v spominu in si ustvarja svojo lastno resnico, razdira že tako krhek notranji svet njenega sina, ki se že vse življenje bori z materinimi lažmi ter hrepeni po njeni pozornosti in nežnosti. Natan-

čen izraz in briljanten igralski dar Nataše Barbare Gračner s subtilnostjo igre poveže gledališče in občinstvo v eno.«

Prvi dve nagradi v novi gledališki sezoni smo v Gledališču Koper prejeli na letošnjem **29. Pikinem festivalu** konec novembra v Velenju. Gostujoče predstave poklicnih in polpoklicnih gledališč (skupaj 5) je ocenjevala 9-članska otroška Pikina žirija, ki je soglasno sklenila, da **nagrado zlata pika za najboljšo predstavo** na Pikinem odru prejme predstava *Kekec* v režiji Renate Vidič, **nagrado za najboljšega igralca / igralko** pa članica našega gledališča **Tjaša Hrovat** za vloge Tinke, Mojce in Kosobrina, odigrane v omenjeni uprizoritvi. Čestitke vsem nagrajencem in ustvarjalcem predstav. ■ M. L. T.

Spominska fotografija dela ustvarjalcev nagrajene predstave *Kekec* iz Vile Čiračara na Pikinem festivalu v Velenju.

Nagrado za najboljšo igralko / igralca je na 29. Pikinem festivalu v Velenju prejela Tjaša Hrovat za vloge, odigrane v predstavi *Kekec*.

25. Primorski poletni festival

Na letošnjem jubilejnim Primorskem poletnem festivalu, ki je v organizaciji Gledališča Koper in Društva PPF (v soorganizaciji s Skupnostjo Italijanov Santorio Santorio Koper, Italijansko samoupravno narodno skupnostjo Izola in drugimi lokalnimi društvi) potekal od 14. junija do 8. julija, se je v 21 festivalskih dneh na prizoriščih v Kopru, Ankaranu, Izoli, Portorožu, Krajinskem parku Sečovlske soline, na Socerbu in v italijanskih Miljah, Trebčah in Križu zvrstilo 30 (od predvidenih 31) dogodkov oz. prireditev.

Foto: Srdan Doroski

Festival je zajel gledališke in glasbene dogodke domačih in tujih (ko)producentov. Med festivalske vrhunce velja umestiti gostovanje 30-članskega ansambla Mestnega gledališča iz Brna (CZ) z muzikalom *Vročica sobotne noči* v Amfiteatru Avditorija Portorož, predpremierno uprizoritev Santanellijeve drame *Kraljica mati* v produkciji Gledališča Koper in MG Ptuj (le nekaj dni po predpremiери na PPF je uprizoritev prejela nagrado na 19. mednarodnem festivalu komornega gledališča Zlati lev v Umagu), gostovanje Narodnega gledališča Republike Srbije s predstavo *Sinovi umirajo prvi* in gostovanji italijanske skupine Il Posto Danza verticale z »zidnimi« plesalci na pročelju zvonika in Foresterije na Titovem trgu ter gostovanje Novosadskega gledališča z uprizoritvijo Kiševe *Grobnice za Borisa Davidoviča*.

Opozoriti je treba še na ponovitvi lanskoletne in večkrat nagrajene koprodukcijske uprizoritve štirih primorskih gledališč, *Barufe*, ter tri ponovitve festivalske uspešnice Saše Pavček *Bužec on, bušča jaz*, ki je bila na Primorskem poletnem festivalu premierno uprizorjena že pred dvema desetletjema. Med glasbenimi izvajalci, ki so sodelovali na festivalu, velja omeniti koncert srbske skupine The Frajle ter koncert Obalnega komornega orkestra in ansambla CelloArt.

Jubilejnemu festivalu se je s 17 dogodki pridružil festival iz sosednjih italijanskih Milj, na katerem je s predstavo *Zadnje lune* gostovalo tudi naše gledališče. Dogodke na letošnjem festivalu si je ogledalo 2.896 obiskovalcev, kar je malo več kot lani. ■ M. L. T.

Foto: Peter Uhan

Festival Pri svetilniku 2018

Tudi to gledališko sezono smo v Gledališču Koper odprli s Festivalom gledaliških predstav za mladijo *Pri svetilniku*, s katerim smo se pred osmimi leti zavezali, da bomo vsakemu otroku iz koprške ali sosednjih občin vsaj enkrat na leto omogočili ogled gledališke predstave. V 27 festivalskih dneh smo našli 6.000 obiskovalcev.

Osmi festival *Pri svetilniku*, ki je v Gledališču Koper potekal od 22. septembra do 18. oktobra ter je mladim gledalcem v zabavo in poduk ponudil kar 34 dogodkov, je minil v znamenju dveh premiernih uprizoritev našega gledališča: krstne uprizoritve mladinske komedije Renate Vidič *Lepo je biti Koprčan* (9 predstav), ki je nastala z mislijo na Evropsko leto kulturne dediščine in je po prvih ponovitvah in odzvih dokazala, da je tudi spoznavanje zgodovine mesta, njegovih spomenikov in znamenitih meščanov lahko zabavno, ter premierne uprizoritve glasbene pravljice

Sergeja S. Prokofjeva *Peter in Volk* (10 predstav), ki je z baletnimi plesalci, živim orkestrom, bogato scenografijo in kostumi očarala najmlajše in mlado občinstvo. Ob dveh premiernih uprizoritvah so si otroci lahko ogledali še našo lanskoletno uspešnico *Brundagrrrom!* (6 predstav) in gostujočo produkcijo *Kla kla klasika*, v kateri sta si roki podala kanonska slovenska poezija in sodobni slovenski rap.

Poleg predstav smo otrokom tudi letos ponudili spremljevalne dejavnosti. Z gledališko pedagoginjo Vanjo Korenč, igralcem Igorjem Štamulakom, režiserko Renato Vidič in organizatorjem Draganom Klaricom so lahko obiskali *Učno uro o gledališču*, ki je obsegala voden ogled prostorov gledališča, spoznavanje poklicev v njem in gledališke improvizacije. Prav tako so se seznanili z gledališkim bontonom in se pogovorili o predstavah; z Vanjo Korenč in Tino Stančič pa so ustvarjali tudi v otroški ustvarjalni delavnici *An ban*.

Na letošnjem festivalu, ki ga je dopolnila razstava lutk arhitekta in slikarke Eke Vogelnic, mlade obiskovalce pa je razveseljevalo še fotografiranje pred »križarko«, »pristaniščem« in »svetelnikom«, se nam je pridružil kar 6.000 obiskovalcev, večina iz 22 osnovnih šol, vrtec in centrov iz obalnih občin pa tudi iz Komna, Ilirske Bistrice in Hrpolj. Število obiskovalcev je bilo sicer manjše kot leto prej, glede na število dogodkov (letos 34, lani 72) pa se je festival znova lahko pohvalil z rekordnim obiskom.

Vabljeni na 9. festival *Pri svetilniku* prihodnje leto! ■ M. L. T.

Foto: Jaka Varmuž

Renata Vidič *Lepo je biti Koprčan*

(Krstna uprizoritev)

Režiserka **Renata Vidič**, scenograf **Milan Percan**, kostumografinja **Anja Ukovič**, avtor glasbe **Mirko Vuksanović**, avtorica videa **Noemi Zonta**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, lektor **Martin Vrtačnik**, avtor zvočnih efektov **Martin Belac**
Igralci: **Rok Matek** (*Enej Ricobon, voditelj*), **Tjaša Hrovat** (*Lara Šavron, tekmovalka*), **Anja Drnovšek** (*Agnes Kocjančič, tekmovalka*), **Luka Cimprič** (*Mario Dragič, asistent režije*)
Statisti: **Sara Longar, Anja Ukovič, Martin Belac, Martin Peca, Noemi Zonta, Bojan Kožar**

Premiera 22. septembra 2018 v Gledališču Koper.

Enourn predstav, namenjena učencem iz višjih osnovnošolskih razredov, gledališko dvorano spremenila v televizijski studio, otrokom pa koprsko kulturno zgodovino približa s humorjem, skeči, petjem in plesom.

Že v gledališki avli in zatem še v veliki dvorani obiskovalce uvodoma nagovori asistent režije Mario Dragič, povezovalac dogajanja, ki ga duhovito igra gostujoči igralec Luka Cimprič. Pojasni jim, da bodo spremljali snemanje kviza in pomagali zlasti z glasnimi aplavzi. /.../

Zatem se v poznavanju kulturne dediščine Kopra skozi več krogov vprašanj pomerita dijakinji četrtega letnika: Tjaša Hrovat je Lara Šavron, najstniško sproščeno, nič kaj punčkasto dekle, ki rado rolka in se zabava, iz ust pa ji tu in tam zbeži tudi kaka krepka beseda. Anja Drnovšek je njena diametralno nasprotna tekmičica, marljiva, urejena in ambiciozna Agnes Kocjančič. Rok Matek ju kot glasni, bombastični voditelj kviza Enej Ricobon vodi skozi bogato zgodovino. /.../ Mladi, ki tekmovalkama lahko pomagajo, kadar zaprosita za pomoč občinstva, se seznanijo tudi s šavrinkami in prvim koprskim škofom sv. Nazarijem z mestom v rokah – v kvizu, skozi katerega se ne vrstijo le vprašanja, ampak tudi prekinitev snemanja, vse like sproti upodablja Dragič oziroma Cimprič, pri čemer kratkočasni tudi odrasle v dvorani.

Kviz mladim predstavi še več podatkov in jim bo v morebitnih novih sezonah še kakega, dobrodošlo bi bilo tudi preseganje koprskih meja. ■ **Andraž Gombač, Primorske novice, 26. 9. 2018**

Foto: Jaka Varmuž

Opera in Balet Maribor ter Gledališče Koper

Sergej Sergejevič Prokofjev

Peter in volk

Avtor glasbe in libreta **Sergej Sergejevič Prokofjev**, priredba za pihalni kvintet **Fabrizio Fontanot**, koreograf **Gaj Žmavc**, režiserka **Katja Pegan**, scenografka in kostumografinja **Vasilija Fišer** in **Fundus SNG Maribor**, dramaturg **Miha Trefalt**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, lektorica **Metka Damjan**

Foto: Tiberiu Marta

Igralec **Gorazd Žilavec** (*Pripovedovalec, Dedek*) in plesalci: **Srečko Korošec** (*Peter*), **Tetiana Svetlična / Siniša Bukinac** (*Volk*), **Emo Perič** (*Ptička*), **Neja Hrastar** (*Račka*), **Lara Maher / Ines Urošević** (*Mačka*), **Vadim Kurgajev** (*Prvi lovec*), **Vasilij Kuzkin** (*Drugi lovec*)

Pihalni kvintet Opere in Baleta SNG Maribor

Premiera v Stari dvorani SNG Maribor 30. junija 2018,
premierna v Gledališču Koper 13. oktobra 2018.

Foto: Tiberiu Marta

Glasbeno pravljico *Peter in volk* je Prokofjev napisal leta 1936. A če sodimo po navdušenju, ki ga je minule dni požela koprodukcijska Opera in Baleta SNG Maribor in koprškega teatra, je zgodba o pogumnem Petru, ki s pomočjo ptičice ulovi strašljivega volka, še vedno zanimiva in privlačna. /.../

Uprizoritev pod taktirko režiserke Katje Pegan diha kot prepričljiva celota, ki tudi z bogato scenografijo v Istro prinaša nadvse dobrodošel razkošni pridih baletno-glasbenih predstav, kakršnega imajo tamkajšnji otroci le redko možnost zaužiti. ■ **Maja Pertič Gombač, Primorske novice, 19. 10. 2018**

Sodelovanje na festivalih

- **28. Pikin festival**, Velenje
Primož Suhodolčan: *Živalske novice* (2 predst.)
- **17. Festival Zlata paličica 2017**, Ljubljana
Primož Suhodolčan: *Živalske novice*
- **7. festival gledaliških predstav za mularijo Pri svetilniku**, Koper
Josip Vandot – Renata Vidič: *Kekec* (7 predst.)
Vanja Korenč, Renata Vidič, Gregor Geč: *Loli, Boli in svet, poln čudes* (2 predst.)
Primož Suhodolčan: *Živalske novice* (4 predst.)
Maja Aduša Vidmar: *Modro pišče* (4 predst.)
Po Franu Milčinskem: *Butalci* (2 predst.)
- **27. festival Dnevi komedije**, Celje
Marc Camoletti: (*Totalno*) *katastrofalna večerja*
Gašper Tič, Davor Herceg: *Trač*
- **25. Primorski poletni festival**, Koper
Gašper Tič: *Trio*
Furio Bordon: *Zadnje lune*
Manlio Santanelli: *Kraljica mati* (2 predst.)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe* (2 predst.)
- **42. Dnevi satire Fadila Hadžića**, Zagreb (HR)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe*
- **19. Mednarodni festival komornega gledališča Zlati lev**, Umag (HR)
Manlio Santanelli: *Kraljica mati*
- **5. gledališki festival Novi tvrđava teatar**, Novi Sad (RS)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe*
- **32. festival Grad teatar**, Budva (ME)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe*
- **64. Splitsko poletje** (HR)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe*
- **24. Zadarsko gledališko poletje** (HR)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe*

Gostovanja v zamejstvu

- **Slovensko stalno gledališče**, Trst (IT)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe* (6 predst.)
Primož Suhodolčan: *Živalske novice* (4 predst.)
- **Kulturni center Lojze Bratuš**, Gorica (IT)
Vanja Korenč, Renata Vidič, Gregor Geč: *Loli, Boli in svet, poln čudes* (2 predst.)
- **Kulturni in komunikacijski center (k & k)**, Šentjanž v Rožu (AT)
Gašper Tič: *Trio*
Iztok Mlakar: *Pašjon*
- **Kulturni dom Pliberk**, (AT)
Marc Camoletti: (*Totalno*) *katastrofalna večerja*

Gostovanja v tujini

- **Istrsko narodno gledališče Pulj** (HR)
Carlo Goldoni – Predrag Lucić: *Barufe* (4 predst.)
- **Gledališče Kamerni teatar 55**, Sarajevo (BA)
Predrag Lucić: *Alan Ford / Vrnitev odpisanih* (3 predst.)
- **Hrvaško narodno gledališče Zadar** (HR)
Robert Harling: *Jeklene magnolije*
- **Hrvaško narodno gledališče Split** (HR)
Predrag Lucić: *Alan Ford / Vrnitev odpisanih*

PREDSTAVE	število predstav			število obiskovalcev		
	Premierne uprizoritve	doma	na gost.	skupaj	doma	na gost.
Barufe	8	25	33	5.283	4.877	10.160
Trač	6	22	28	1.459	7.270	8.729
Zadnje lune	5	8	13	928	1.441	2.369
Za blagor vseh ljudi	6	/	6	1.122	/	1.122
Kraljica mati (predpremierno)	2	1	3	238	99	337
Brundagrrom!	11	1	12	2.169	120	2.289
Kekec	11	/	11	2.085	/	2.085
Noč bogov (Gledališki trening)	3	/	3	511	/	511
Antigona (Gledališki trening)	2	/	2	137	/	137
Skupaj	54	57	111	13.968	13.807	27.739
Ponovitve	doma	na gost.	skupaj	doma	na gost.	skupaj
Pašjon	/	4	4	/	915	915
Trio	/	7	7	/	1.402	1.402
Alan Ford	/	5	5	/	1.530	1.530
Jeklene magnolije	/	21	21	/	4.088	4.088
(Totalno) katastrofalna večerja	3	27	30	637	6.670	7.307
Modro pišče	5	/	5	1.173	/	1.173
Grozni Gašper	1	4	5	144	366	510
Butalci	4	1	5	659	110	769
Mali medo	2	3	5	121	669	790
Loli, Boli in svet, poln čudes	5	16	21	800	3.393	4.193
Živalske novice	5	24	29	854	5.755	6.609
Skok v pravljico z I. Štamulakom	2	/	2	77	/	77
Binka Tinka Pobalinka	3	/	3	93	/	93
Skupaj	30	112	142	4.594	24.898	29.456
SKUPNO	84	169	253	18.562	38.705	57.159

- **Narodno gledališče Republike Srbske**, Banjaluka (BA)
Predrag Lucić: *Alan Ford / Vrnitev odpisanih*

Tuja gledališča v Gledališču Koper

- **Narodno gledališče Sombor** (RS)
Po motivih romana Janoša Hercega: *Gogoland*
- **Hrvaško narodno gledališče Zadar** (HR)
Po motivih Marriage play Edwarda Albeeja: *Ostavljam te*
- **Italijanska drama HNK Ivana pl. Zajca**, Reka (HR) in **Metateatro Florian**, Pescara (IT)
Mario Fratti: *Sei donne appassionate*
- **Istrsko narodno gledališče Pulj** (HR)
Dave Simpson: *Djevojačka večer*
- **Satirično gledališče Kerempuh**, Zagreb (HR)
Antonio Gabelić, Tarik Filipović: *Čiro*
- **Hrvaško narodno gledališče Split** (HR)
Henrik Ibsen: *Neprijatelj naroda*
- **Beo art**, Beograd (RS)
Miroslav Krleža: *U agoniji*

Nagrade

- **Živalske novice** – nagrada zlata pika za najboljšo predstavo na 28. Pikinem festivalu, Velenje, 2017

- **Trač** – zlahtna komedija po izboru strokovne žirije in občinstva na 27. festivalu Dnevi komedije, Celje, 2018
- **Barufe** – nagrada tantadruj za gledališki dosežek, 2018
– nagrada Primorskega dnevnika 2018 za umetniški presežek iztekajoče se sezone
– velika nagrada časnika Večernji list za najboljšo predstavo na 42. Dnevih satire Fadila Hadžića, Zagreb (HR), 2018
– nagrada za najboljšo festivalsko predstavo na 5. gledališkem festivalu Novi tvrđava teatar, Novi Sad (RS), 2018
- **Gorazd Žilavec** – nagrada zlata pika za najboljšega igralca na 28. Pikinem festivalu, Velenje, 2017
- **Rok Matek** – priznanje Antona Aškerca Občine Laško za posebne dosežke na področju kulture, 2018
- **Boris Cavazza** – nagrada bert za življenjsko delo na področju filmske igre, 2017
– zlati red za zasluge za izjemen ustvarjalni opus, s katerim je v zadnjih petih desetletjih odločilno zaznamoval slovenski gledališki in filmski prostor, ter za predano pedagoško delo na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, 2018 ■ *Zbrala J. P. in M. L. T.*

Gledga ■ Občasnik Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran ■ Letnik XVI, številka 5 ■ Izdajajo Gledališče Koper in Obalne galerije Piran ■ Za izdajatelje Katja Pegan in Jelka Pečar ■ Uredništvo Tatjana Sirk, Miha L. Trefalt (odgovorni urednik) ■ Lektorica Alenka Juvan ■ Obdelava slik Vek Koper, Marica Peterlin ■ Tisk Tiskarna Vek Koper ■ Naklada 3.000 izvodov ■ Koper, oktober 2018 ■ Izid občasnika Gledališča Koper in Obalnih galerij Piran so omogočili Ministrstvo za kulturo RS, MO Koper in Občina Piran ■ Na naslovnici Gledališča Koper prizor za vaje za muzikal *Ventilator* (foto: Jaka Varmuž) ■ Na naslovnici Obalnih galerij Piran: Barbara Freeman, *Istra II*, 1983, fotografija, 53 x 48,7 cm (detalj)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTÀ DI CAPODISTRIA

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO

